

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

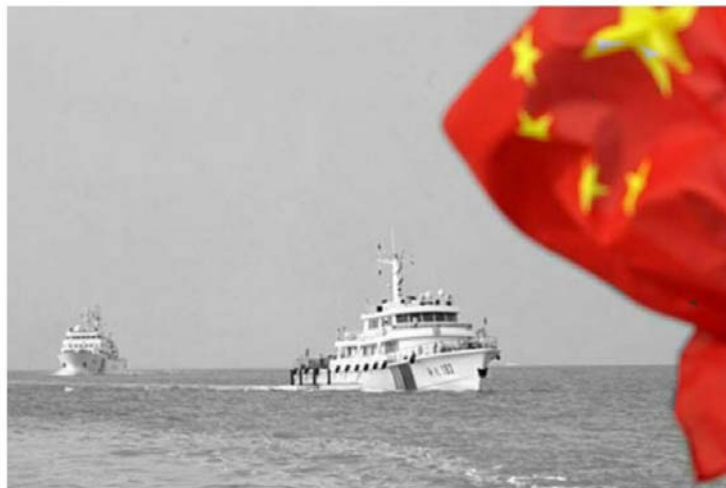
Political

سیاسی

برگردان از: آزاده عسکری

۰۲ جولای ۲۰۲۱

دوران زورگویی به سر آمده

روز پنجشنبه ۲۸ اسفند [حوت] سال ۱۳۹۹ (۱۸ مارچ ۲۰۲۱) هیأتی از کشور چین متشکل از مدیر دفتر کمیسیون مرکزی امور خارجه چین یانگ جیچی، و وزیر خارجه و مشاور دولتی چین وانگ نی، با هیأت امریکائی متشکل از وزیر امور خارجه آنتونی بلینکن، و مشاور امنیت ملی جیک سالیوان در انکوراج آلاسکا ملاقات کردند.

این ملاقات اولین دیدار دو هیأت در دولت بایدن است. پیش از آن در جون (جوزا) سال گذشته، ملاقاتی بین مایک پمپئو و یانگ جیچی در هوائی صورت گرفته بود تا کمی به کاهش تنش‌های ناشی از نگرانی امریکا از موفقیت روزافزون چین در حوزه‌های مختلف کمک کند. طرفین، پس از آن ملاقات، صحبت‌ها را «سازنده» توصیف کردند.

اینک دولت جدید امریکا خواست نشان دهد ترمپ در مهار چین به اندازه کافی مصمم نبوده است. به همین دلیل، تیم امریکائی به همراه وزیر دفاع، سه روز پیش از این ملاقات، سفری به جاپان و کوریای جنوبی داشتند تا ضمن تحکیم روابط با «دوستان»، و تلاش برای اتحاد آنها علیه «خطر» چین، پیام‌هایی را به چین بفرستند و طبق سنت همیشگی خود، شکاف بین قدرت‌های بزرگ شرق آسیا را به نفع برتری خود، تعمیق نمایند. برای تکمیل این پیام مبتنی بر اراده تهاجمی خود، درست روز قبل از جلسه، امریکا ۲۴ مقام چینی را به اتهام «مشارکت در تضعیف استقلال هانگ کانگ» (گویا هانگ کانگ یکی از ایالت‌های امریکاست!) تحریم کرد.

در چنین فضای پر تنشجی، هیأت امریکائی به مصاف هیأت چینی رفت. همه چیز آماده بود. در ابتدای ملاقات، خلاف عرف دیپلماتیک و پروتکل‌های پذیرفته شده، در دقایق ابتدائی ملاقات و در حضور دوربین‌ها، تیم امریکائی حمله خود را آغاز کرد:

بلینکن:

عصر به خیر، و خوش آمدید. می‌خواهم به نمایندگی از مشاور امنیت ملی سالیوان و خودم از مدیر یانگ و مشاور ایالتی وانگ در آلاسکا خوشامد بگویم و از شما برای انجام این سفر که کنار ما باشید، سپاسگزارم. من هم‌اکنون از جلساتی همراه وزیر دفاع [لوید] آستین با همتایان خود در جاپان و جمهوری کوریا، دو تا از نزدیکترین متحدان کشورمان، برگشتم. آنها به بحث‌هایی که امروز و فردا اینجا خواهیم داشت بسیار علاقه‌مند بودند، زیرا موضوعاتی که ما مطرح خواهیم کرد نه تنها برای چین و ایالات متحده، بلکه برای دیگران در سراسر منطقه و در واقع سراسر جهان مربوط است. دولت ما متعهد است که با پیشبرد دیپلماسی، منافع ایالات متحده را پیش ببرد و نظم بین‌المللی مبتنی بر قوانین را تقویت کند... امروز، ما فرصتی خواهیم داشت تا اولویت‌های اصلی داخلی و جهانی را مورد بحث قرار دهیم تا چین بتواند اهداف و رویکرد دولت ما را بهتر درک کند.

ما همچنین در مورد نگرانی‌های عمیق خود در رابطه با فعالیت چین، از جمله در سین‌کیانگ، هانگ‌کانگ، تایوان، حملات سایبری به ایالات متحده و تهدید اقتصادی به متحدان خود صحبت خواهیم کرد. هر یک از این فعالیت‌ها نظم مبتنی بر قوانینی را که ثبات جهانی را حفظ می‌کند، تهدید می‌کند. به همین دلیل آنها صرفاً مسائل داخلی نیستند و به همین دلیل ما امروز احساس تعهد می‌کنیم که این مسائل را در اینجا مطرح کنیم.

گفتم که روابط ایالات متحده با چین، در جایی که لازم باشد رقابتی، در جایی که می‌تواند باشد همکارانه و در جایی که ضروری باشد خصمانه خواهد بود...

سالیوان:

منتشکرم آقای وزیر و مدیر یانگ و مشاور دولت وانگ خوش آمدید. آلاسکا برای دیدار ما مکان مناسبی است. ممکن است ما از قاره ایالات متحده فاصله داشته باشیم، اما مناطق کمی وجود دارند که تا این حد امریکائی باشند: خونگرم، مقاوم، بی‌باک. اینجا واقعاً مکان مناسبی برای میزبانی این جلسه است.

وزیر بلینکن و من به توضیحی که اینجا در مورد امریکا ارائه می‌دهیم، افتخار می‌کنیم. در مورد کشوری که تحت رهبری رئیس‌جمهور بایدن، گام‌های بزرگی را برای کنترل همه‌گیری، نجات اقتصاد ما و تأیید قدرت و قدرتمند ماندن دموکراسی ما برداشته است... وزیر امور خارجه بلینکن بسیاری از زمینه‌های مورد نگرانی را بیان کرد، از تهدید اقتصادی و نظامی گرفته تا حمله به ارزش‌های بنیادی حقوق بشر، که امروز و روزهای آینده با شما بحث خواهیم کرد. ما این کار را صادقانه، مستقیم و با صراحت انجام خواهیم داد. این نگرانی‌هایی است که در ذهن مردم امریکا وجود دارد، اما مسایل فراتر از این‌هاست. ما طی رایزنی‌های فشرده‌ای که در دو ماه گذشته انجام داده‌ایم از متحدان و شرکای خود گرفته تا جامعه بین‌المللی گسترده‌تر در گوشه و کنار جهان از این نگرانی‌ها شنیده ایم.

یانگ:

وزیر بلینکن و آقای سالیوان، مشاور امور خارجه و وزیر امور خارجه، وانگئی و من به انکوراج امریکا آمده‌ایم تا این مذاکرات ستراتیژیک را با ایالات متحده داشته باشیم. ما امیدواریم که این مذاکره، مذاکره ای صادقانه و صریح باشد.

ما اکنون در چین در یک سال تاریخی قرار داریم زیرا بعد از به پایان رساندن هدف اولین سده [پس از تشکیل حزب کمونیست چین] در حال انتقال به اهداف دومین سده هستیم و مطمئناً تا سال ۲۰۳۵ چین به مدرنیزاسیون اساسی دست خواهد یافت. چین تا سال ۲۰۵۰، به نوسازی کامل خواهد رسید. چین در مبارزه با کووید - ۱۹ دستاوردهائی سرنوشت‌ساز و پیروزی‌های مهم ستراتیژیک داشته است. ما در پایان دادن به فقر مطلق در چین به پیروزی کامل دست یافته ایم. [گرچه] سرانه تولید ناخالص داخلی چین تنها یک پنجم سرانه تولید ناخالص داخلی ایالات متحده است، اما توانسته‌ایم به فقر مطلق برای همه مردم چین پایان دهیم. ما امیدواریم که سایر کشورها، به ویژه کشورهای پیشرفته، تلاش‌های مشابهی در این زمینه داشته باشند...

آنچه چین و جامعه بین‌الملل از آن پیروی یا از آن حمایت می‌کنند، سیستمی بین‌المللی با مرکزیت ملل متحد و نظم بین‌المللی است که مورد حمایت قوانین بین‌المللی است، نه آنچه که تعداد معدودی از کشورها به عنوان نظامی بین‌المللی با قوانین خودساخته از آن جانبداری می‌کنند. ایالات متحده سبک خود را دارد - دموکراسی به سبک ایالات متحده - و چین نیز دموکراسی به سبک چینی را دارد. این نه تنها مردم امریکا، بلکه مردم همه جهان هستند که باید ارزیابی کنند که ایالات متحده در پیشبرد دموکراسی خود چگونه عمل کرده است...

جنگ‌های این جهان توسط تعدادی از کشورهای دیگر آغاز شده است که منجر به خسارات سنگینی شده است. اما برای چین، آنچه ما برای سایر کشورها خواسته‌ایم، پی گرفتن مسیر توسعه صلح‌آمیز است و این هدف سیاست خارجی ما است. ما اعتقاد نداریم که با استفاده از زور حمله کنیم، یا رژیم‌های دیگر را از راه‌های مختلف سرنگون کنیم و یا مردم دیگر کشورها را قتل عام کنیم، زیرا همه این‌ها تنها سبب آشفتگی و بی‌ثباتی در این جهان می‌شود. و همه آنها در پایان، از قضا به نفع ایالات متحده نخواهند بود.

بنابراین ما معتقدیم که برای ایالات متحده مهم است که چهره خود را تغییر دهد و از تحمیل دموکراسی خود به بقیه جهان دست بر دارد. بسیاری از افراد در ایالات متحده واقعاً به دموکراسی ایالات متحده اعتماد چندانی ندارند و نظرات گوناگونی درباره دولت ایالات متحده دارند. طبق نظرسنجی‌ها، رهبران چین از حمایت گسترده مردم چین برخوردار هستند. پس بدون تلاشی از جانب ما - حتی نظرسنجی‌های انجام شده در ایالات متحده هم نشان می‌دهند که رهبران چین از حمایت مردم چین برخوردار هستند. هر تلاشی برای لکهار کردن نظام اجتماعی چین راه به جایی نخواهد برد. حقایق نشان داده‌اند که چنین شیوه‌هایی تنها موجب نزدیکی هر چه بیشتر مردم چین به حزب کمونیست چین و کار پیگیر در جهت اهدافی که ما برای خود تعیین کرده‌ایم، خواهد شد.

بنابراین چیزی که لازم است ما انجام دهیم کنار گذاشتن ذهنیت جنگ سرد و رویکرد بازی با جمع صفر است... اما در مورد برخی از موضوعات منطقه‌ای، من فکر می‌کنم مشکل این است که ایالات متحده اعمال قدرت خشن و سرکوب خود را با استفاده از زور یا هژمونی مالی به اجراء گذاشته و عرصه امنیت ملی خود را بیش از حد گسترش داده است، و این‌ها موانعی برای فعالیت‌های عادی تجاری ایجاد کرده‌اند. همچنین ایالات متحده برخی کشورها را برای حمله به چین ترغیب کرده است.

... وزیر بلینکن، شما گفتید که تازه از جاپان و جمهوری کوریای جنوبی برگشته‌اید. این دو کشور دومین و سومین شریک تجاری چین هستند. [اتحادیه ملل جنوب شرقی آسیا] با پیشی گرفتن از اتحادیه اروپا و ایالات متحده، به بزرگترین شریک تجاری چین تبدیل شده است. بنابراین امیدواریم که ایالات متحده روابط صحیحی با همه کشورهای آسیا و اقیانوسیه برقرار کند. ما باید دوستان مشترک زیادی داشته باشیم. این راه درست در قرن ۲۱ است.

... و اما درباره سین کیانگ، تبت و تایوان، این‌ها بخش‌های ناگسستگی از خاک چین هستند. چین با دخالت ایالات متحده در امور داخلی چین کاملاً مخالف است. ما مخالفت صریح خود را با چنین مداخله‌هایی ابراز کرده‌ایم و در پاسخ به آن اقدامات قاطعانه انجام خواهیم داد.

در مورد حقوق بشر، ما امیدواریم که ایالات متحده در زمینه حقوق بشر عملکرد بهتری داشته باشد. چین به طور مداوم در زمینه حقوق بشر پیشرفت داشته است. [اما] واقعیت این است که مشکلات زیادی در مورد حقوق بشر در ایالات متحده وجود دارد که توسط خود ایالات متحده نیز پذیرفته شده است... اعتراضاتی از جمله «زندگی سیاهان مهم است» تنها در چهار سال گذشته سر بر نیاورده‌اند. این‌ها تازه پیدا نشده‌اند. بنابراین ما واقعاً امیدواریم که برای دو کشور ما، این مهم باشد که به جای انداختن تقصیر بر گردن دیگری، امور مربوط به خود را به خوبی مدیریت کنیم... در مورد حملات سایبری، بگذارید بگویم، چه از نظر توانایی حملات سایبری و چه از نظر استفاده از فن‌آوری‌های مختلف، ایالات متحده مقام اول را دارد. شما نمی‌توانید این مشکل را به گردن دیگری بیندازید.

ایالات متحده نمایندگی افکار عمومی بین‌المللی و همچنین دنیای غرب را ندارد. جهان غرب، چه با معیار جمعیت سنجیده شود و چه بر مبنای تمایلات سیاسی یا عقیدتی، نماینده افکار عمومی جهان نیست... از آنجا که سخنرانی‌های شما، آقای وزیر و مشاور امنیت ملی سالیوان، شروع کاملاً متفاوتی داشت، صحبت‌های من نیز کمی متفاوت بود.

وانگ:

خوب، من در مقایسه با مدیر یانگ بسیار کوتاه صحبت خواهم کرد... مطمئناً چین در گذشته اتهامات ناروا از طرف ایالات متحده را نپذیرفته و در آینده نیز نخواهد پذیرفت. در چند سال گذشته، در نتیجه رفتار شدن روابط چین و آمریکا در مجموعه‌ای از مشکلات بی‌سابقه، حقوق و منافع مشروع چین مستقیماً نادیده گرفته شده است... چین از طرف ایالات متحده می‌خواهد که رفتار سلطه‌جویانه دخالت عمدی در امور داخلی چین را کاملاً کنار بگذارد. این مسأله‌ای است درازمدت و باید تغییر کند. وقت آن رسیده تا تغییر کند. به ویژه، در هفدهم مارچ، ایالات متحده تحریم‌های خود را در رابطه با هانگ کانگ علیه چین افزایش داد و مردم چین از این دخالت فاحش در امور داخلی چین خشمگین هستند و دولت چین قاطعانه مخالف آن است... درست روز قبل از حرکت ما، ایالات متحده این تحریم‌های جدید را تصویب می‌کند. این راه و رسم درستی برای استقبال از میهمان نیست. ما نمی‌دانیم، آیا این تصمیمی است که ایالات متحده در تلاش برای گرفتن امتیاز در معامله با چین اتخاذ کرده است؟ اما مطمئناً این یک اشتباه محاسباتی است و فقط نشان‌دهنده آسیب‌پذیری و ضعف درونی ایالات متحده است. این [روش] نه موضع چین را متزلزل خواهد کرد و نه آن مسایل را حل خواهد کرد.

بلینکن:

بسیار متشکرم. آقای مدیر، مشاور دولتی، با توجه به سخنان گسترده شما، خواهش می‌کنم به من اجازه دهید تا قبل از شروع به کار، چند نکته مورد نظر خود را اضافه کنم، و می‌دانم که آقای سالیوان نیز ممکن است حرف‌هایی برای گفتن داشته باشد.

باید به شما بگویم، در مدت کوتاهی که من به عنوان وزیر خارجه مشغول به کار هستم، فکر می‌کنم با نزدیک به صد همتای خود از سراسر جهان صحبت کرده‌ام و همانطور که اشاره کردم، اولین سفر خود را به جاپان و کوریای جنوبی انجام دادم. باید به شما بگویم، چیزهایی که من می‌شنوم با آنچه شما توصیف کردید بسیار متفاوت است. من رضایت عمیق از این که ایالات متحده بازگشته است را می‌شنوم، از این که دوباره با متحدان و شرکای خود فعالیت

می‌کنیم. من همچنین نگرانی عمیقی درباره برخی از اقدامات دولت شما شنیده‌ام، و زمانی که دست به کار شویم فرصتی خواهیم داشت تا درباره آنها بحث کنیم.

یانک:

... خوب، من فکر می‌کنم ما بیش از حد نسبت به ایالات متحده خوش‌بین بودیم. ما فکر می‌کردیم که طرف ایالات متحده پروتکل‌های لازم دیپلماتیک را رعایت خواهد کرد. بنابراین، برای چین لازم بود تا موضع خود را روشن کند. بنابراین بگذارید در اینجا بگویم که، ایالات متحده در مقابل طرف چینی، این صلاحیت را ندارد که بخواهد از موضع قدرت با چین صحبت کند. طرف امریکائی حتی ۲۰ سال یا ۳۰ سال قبل نیز صلاحیت داشتن چنین برخوردی را نداشت، زیرا این شیوه برخورد با مردم چین نیست. اگر ایالات متحده می‌خواهد بدرستی با طرف چینی برخورد کند، پس ببینید پروتکل‌های لازم را دنبال کنیم و کارها را به روش صحیح انجام دهیم.... حالا، تا زمانی که نظام چین مورد قبول دانش و خرد مردم چین باشد، راهی برای خفه کردن چین وجود ندارد. تاریخ ما نشان می‌دهد، اگر کسی بخواهد مردم چین را خفه یا سرکوب کند، تنها می‌تواند به خودش آسیب برساند.

دانش و امید، شماره ۵، اردیبهشت ۱۴۰۰